

La tribuna

El pacte per la seguretat social

Ni ens inhibim ni ens situem en la intransigència. No estem per bromes

JAUME
Bartumeu

En la meua intervenció davant el ple del Consell General durant el debat d'investidura del cap de Govern, el dia 11 de maig de l'any passat, vaig reiterar a la nova majoria la proposta socialdemòcrata per a treballar conjuntament, des d'un gran acord polític, en la viabilitat, el futur, del sistema andorrà de seguretat social.

Ahir vam mantenir una reunió –la segona després que el 22 de novembre ens trobéssim per primera vegada– amb el Govern i el Grup parlamentari de DA per a veure si ens podíem posar a treballar en la mateixa direcció en les qüestions que fan referència a la seguretat social.

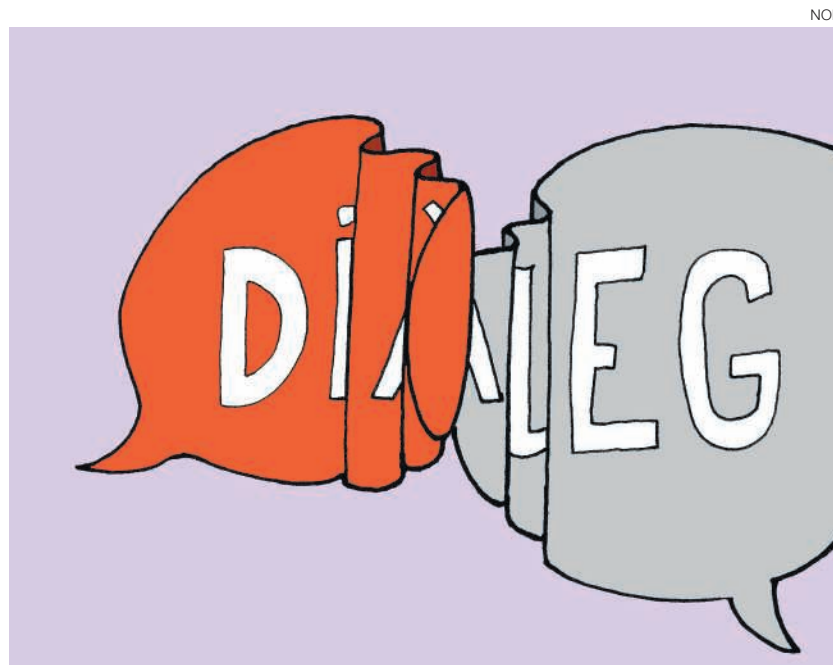
S'ha dit –i s'ha escrit molt– que el que dóna, precisament, sentit a la democràcia és la capacitat de pacte.

Cadascú –DA i PS– representa un corrent d'opinió, una manera d'entendre i de fer política, una certa visió sobre el país i el seu futur.

Els socialdemòcrates estem convençuts que en la definició del propi projecte poden existir punts d'encontre que, si s'aprofiten, reforcen l'estabilitat i el progrés col·lectiu.

N'estem convençuts perquè en la legislatura 2005-2009 el nostre grup parlamentari va participar en la definició d'aquells punts d'encontre que van permetre, l'any 2008, l'adopció –per unanimitat de tot l'arc parlamentari– de l'actual llei que regula la seguretat social andorrana. Una bona llei que encara no s'ha desenvolupat totalment en l'àmbit reglamentari i que va ser el fruit de molts mesos de treball i d'esforç polític.

Mai no hem negat que la posta en aplicació de la llei, que nosaltres vam haver de començar a dur a terme des del govern en el segon semestre del 2009, ha comportat dificul-

Ens sembla lògic i necessari demanar al Govern que ens expliqui si ja té dibuixat el «nou model assistencial» al qual fa referència

tats i també disfuncions a ben segur no volgudes pels legisladors. Sabem que és necessari ajustar algunes de les disposicions de la llei.

Precisament per això en el nostre programa electoral per a les eleccions generals del 2011 proposàvem «efectuar, de forma consensuada i en l'àmbit d'un pacte d'Estat, la revisió o la concreció de la Llei de la seguretat social, en alguns aspectes per establir amb caràcter general el règim de tercer pagador, donar cobertura sanitària a alguns col·lectius –els estudiants majors de 25 anys–, concretar les condicions per establir convenis amb els prestadors, racionalitzar la utilització dels serveis que es presten o disposar d'un sistema arbitral i de defensa de l'assegurat» (pàg. 46 del programa electoral de les eleccions 2011).

La nostra proposta era i és clara: revisar i concretar la llei en alguns aspectes, no pas desenvolupar un «... nou marc legislatiu de la seguretat social» com es proposa en el full

de ruta pel pacte d'estat sobre la seguretat social que el govern de DA ens va presentar el 22 de novembre del 2011.

Ens preocupa també, així els ho hem dit als representants de DA, que un dels grans eixos del contingut del pacte que proposen sigui «avaluar el nivell de despesa real que es destina a la salut (despesa pública i privada destinada a finançar prestacions de salut en relació al PIB) a fi de poder decidir el nivell de despesa que és assumible en relació a un nou model assistencial (eficient, eficaç, qualitatiu i sostenible)».

En aquesta proposta, que òbviament necessita molta més concreció, s'apunten ja dues qüestions que compliquen la possibilitat d'arribar a acords.

La primera és la de voler «decidir el nivell de despesa que és assumible» abans de potenciar els mecanismes de coordinació entre el ministeri encarregat de la salut i la CASS per a la presa de decisions en àm-

bits de competència compartida i per a l'elaboració de qualsevol política que afecti les funcions que la Llei atribueix a la CASS, que és una de les nostres propostes.

La segona qüestió que ens preocupa és la referència genèrica a «... un nou model assistencial» que es vol «... eficient, eficaç, qualitatiu i sostenible», sense haver impulsat, tal i com s'exposa en la nostra segona proposta, la col·laboració en àmbits com el sistema d'informació i de control i avaluació dels serveis sanitaris prestats –sense oblidar, però, que és al ministeri encarregat de la salut a qui correspon el lideratge i la conducció política del sistema sanitari–, així com establir entre la CASS i el Govern un contracte d'objectius i mitjans.

Ens sembla doncs lògic i necessari demanar al Govern que ens expliqui si té ja dibuixat el «nou model assistencial» al qual fa referència en la seva proposta dels grans eixos del pacte.

També ens sembla necessari plantejar les funcions del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària avaluant amb el màxim rigor tots els elements operatius com ara l'organització, les prestacions o les competències.

La salut pública és una responsabilitat directa de l'Estat. De la seva bona planificació i execució en depèn que la població gaudeixi d'una bona qualitat de vida.

Precisament per això, perquè les actuacions en salut pública han de ser a la base de la política sanitària del país, no compartim un full de ruta que sembla voler assegurar la sostenibilitat del sistema de salut i protecció social sobre les retallades de les prestacions, la revisió de la valorització dels punts de vellesa i la revisió del sistema d'accés a la jubilació.

Volem buscar el camí de l'acord. Ni ens inhibim ni ens situem en la intransigència. No estem per bromes. Ni per maniobres de politiqueig.

Ens hauríem d'entendre i ho hauríem de fer pactant des de posicions diferents i discrepants.

Però el que no ens agrada és que se'ns digui constantment que, si no hi ha acord, la modificació de la CASS es farà igual aquest any 2012. Si ho volen fer que ho facin, són majoria, i no volem ser excusa de cap endarreriment. Així de clar els ho vam dir ahir amb el **Gerard Barcia**.

Antoni Martí està constantment buscant excuses per intentar amagar la seva manca d'actuació.

Ahir a la tarda en vam tenir una nova demostració, en la compareixença de DA a la sala de premsa del Consell General després de la reunió que vam mantenir, quan en un intent d'amagar la seva por de prendre decisions va culpar-nos d'haver endarrerit les converses entre el 22 de novembre –dia en el qual ens va donar un full de ruta inacceptable– i ahir al vespre.

Li torno doncs a dir públicament: nosaltres no volem endarrerir res i si tan clar tenen el seu full de ruta que no perdi més temps ni el faci perdre a ningú.

Que presenti ja les seves cinquanta-dues propostes, que ahir ens va tornar a anunciar i no ens les va voler donar. Només les va ensenyar, de lluny, guardant-les immediatament a la carpeta. Són les seves «formes». Però no ens acabarà la paciència.

Nosaltres seguirem intentant-ho, amb unes propostes ben clares, les del nostre programa electoral, i amb un objectiu ben precís: evitar que desmaneguim la cohesió social amb criteris economicistes d'eficiència i autofinançament dels serveis públics.

Perquè el que no val és buscar per la via de l'acord satisfaccions o revisions ideològiques que no són al cor del problema.

Volem trobar una entesa però des de l'acostament, lluny de secretismes i apriorismes, avançant en el servei de tota la societat.

Per això hem de parlar del contingut dels pactes d'Estat i no perdre'ns en estèrils discussions sobre la voluntat de fer-los. ≡

President del grup parlamentari socialdemòcrata